

PATRICIA VERSTRATEN

Patricia is ergotherapeut in de gemeente Ravenstein, Berghem en Schaijk en kernteamlid van NOU! regio Noordoost-Brabant.

NOU! staat voor Noordelijke Maasvallei-Oss-Uden.

Zij werkte 23 jaar in het Radboud UMC en heeft sinds 6 jaar een eigen praktijk.

Hoe ben je in het kernteam van NOU!/Oss-Uden gekomen?

Ik ben gestart in augustus 2022, bij de allereerste bijeenkomst in Uden/ ideeën-fabriek. Bart Smits gaf toen een presentatie en gebruikte termen waar ik nog nooit van gehoord had zoals IZA, GALA, 'er gaan dingen veranderen', 'je kunt er niet omheen' 'mis de boot niet' en zo. Ik was heel bleu en onwetend voor mijn gevoel. Ik dacht toen: 'Ik moet dus naar de bijeenkomsten want die gaan mij voeden en op de hoogte houden van alle ontwikkelingen en veranderingen in de eerstelijnszorg'.

Stukje bij beetje meldden de verschillende disciplines zich aan, maar de ergotherapeuten bleven stil. Mijn collega ergotherapeut Chantal Lamboij en ik keken elkaar aan en besloten toen om samen in het kernteam van NOU! te stappen. Ik wist niet waar ik aan begonnen was. Maar ik vond wel dat we als ergotherapeut vertegenwoordigd moesten zijn, om te kunnen samenwerken en een stem te kunnen vormen als we mee wilden doen met de andere disciplines zoals fysio's of diëtisten die al wel verenigd waren in de regio.

“Wil je de neuzen dezelfde kant op krijgen moet je met elkaar in gesprek gaan.”

Welke persoonlijke ontwikkeling heb jij doorgemaakt vanaf het begin tot nu?

Ik heb vooral nieuwe begrippen geleerd, collega's in de eerste lijn leren kennen, welke nieuwe ontwikkelingen gaande zijn en geleerd dat openheid, communicatie en vertrouwen in elkaar erg belangrijk zijn. Ik was terughoudend om mij te laten horen; achteraf gezien kwam dit vooral doordat er geen duidelijk doel was waardoor (logisch) het hele proces gaandeweg gevormd moest worden. Als ik een vraag stelde voor verduidelijking merkte ik soms dat deze vraag bij meer mensen speelde; dit gaf me een bevestiging dat het opzetten van een paramedisch bestuur een zoektocht is en niet een eenvoudig proces is.

Ik heb daarom de Masterclass Communicatie gevolgd via het landelijk programma Organisatiegraad. Wil je de neuzen dezelfde kant op krijgen moet je met elkaar in gesprek gaan. Het komt regelmatig voor dat slechts een paar mensen in een groep duidelijk voor ogen hebben welke richting we op gaan, en de rest van de groep niet. Dan is het goed dat je de juiste vragen stelt.

Wat ik ook geleerd heb: ik was altijd al van het samenwerken, heb 23 jaar in het Raboudumc gewerkt, daar werd gehamerd op samenwerken, delen van je kennis en kunde en samen hierin groeien. Ik miste dat in de eerste lijn. Ik heb nu 6 jaar mijn eigen praktijk, dan moet je zelf de samenwerking opzoeken en regelen. In de eerste lijn weten veel disciplines niet goed hoe het werkt met bijvoorbeeld aanvragen van subsidies en fondsen. Dat wordt je niet geleerd tijdens de opleiding. Gelukkig wordt hier, onder andere door ZonMw, steeds meer aandacht aan geschonken, ook tijdens congressen die ik bezoek. De Covid-tijd bracht

de paramedici bij elkaar. Ineens stond iedereen open om samen te werken en zochten we elkaar op. Dat was een bijzondere, intensieve maar ook interessante en leerzame flow waarin we als paramedici terecht kwamen.

“Toen we meer concreet werden gingen we naar mijn idee écht aan de slag.”

Wat waren de leermomenten van de groep?

We zitten er allemaal vanuit een passie voor ons vak en gedrevenheid voor de zorg. Toch is het commitment dat je met elkaar moet afspreken heel belangrijk. Dat je écht afspreekt: we gaan er voor zodat we als groep sterker staan en verder kunnen groeien. We hebben geleerd dat je elkaar daar op mag aanspreken: dat je bijvoorbeeld je moet je realiseren dat je er tijd in moet stoppen. Of als je vergadert, lees je de notulen en kom je de gemaakte afspraken na. We verwachten dat iedereen er de schouders onder zet iedereen zit er in zijn vrije tijd en heeft het druk. Motivatie vanuit de persoon zelf is een belangrijke voorwaarde om deel te kunnen nemen.

Een ander leermoment voor de groep was toen we meer concreet werden. Daarvóór waren we zoekende, zwommen we voor mijn gevoel wat rond. Toen we drie onderdelen benoemden om tot een serieus kernteam te komen gingen we naar mijn idee echt aan de slag:

1. Elkaar in de regio kennen/Wie werkt waar?
2. Missie/Visie
3. Gouvernement - Entiteit.

Ik merkte dat vooral in de presentaties die we gaven. Toen zag je de sterke kanten van iedereen. Dat was een belangrijk en mooi moment. Toen dacht ik, nu wordt het iets...

Wat waren andere kantelpunten?

Vanuit Robuust kwam het voorstel om te gaan werken met 3 subregio's. Het werd duidelijk dat we als regio te groot waren en beter met 3 sub-regio's verder konden gaan, dat was echt een kantelpunt. Dat gaf meer richting en rust: we merkten namelijk steeds dat er al in de diverse regio's mooie samenwerkingsinitiatieven ontstonden; zo had de subregio Noordelijke MaasVallei al contacten met het transitieprogramma MooiMaasVallei en waren de fysio's daar al verenigd in FINE. In regio Oss waren de fysiotherapeuten ook al langer verenigd in een platform. De 3-deling was echt een openbaring.

Wat zijn de succesfactoren geweest voor de groep?

Heel fijn dat Robuust begeleidt en soms het voortouw neemt, dat heb je nodig. Vooral toen we als groep handvatten kregen over hoe nu verder in de regio, het opdelen naar 3 sub-regio's kregen we meer richting. De regio was aanvankelijk veel te groot en daarom voor velen niet te overzien waarvoor je je inzet. Wat ik ook een mooi succesje vindt is de ontwikkeling van een multidisciplinair eerste-lijnsnetwerk Dementie. Dat is niet vanuit het kernteam maar vanuit mijn persoonlijke interesse. Via een projectinnovator heb ik een ZonMw-subsidie aangevraagd voor het starten van een regionaal project en gekregen.

Dat werkte heel fijn: zij begeleidt het project en regelt alles rondom de subsidieaanvraag, de financiën en de verantwoording, naar ZonMw toe.

Ik zorg voor de inhoud dat gaat over het opzetten van een paramedisch netwerk voor dementiezorg in de eerste lijn. Ik ben begonnen in de regio Oss. Daar heb ik nu vijf disciplines bij elkaar om mee te denken. Ik ben daar heel enthousiast over. Vooral om dit nu ook weer te delen met het Paramedisch Platform regio Oss/Uden en het kernteam NOU! Het ligt in de verwachting dat we in de toekomst een werkgroep Dementie gaan opzetten vanuit het paramedisch platform, net zoals we nu de werkgroepen Valpreventie en Kansrijke Start hebben. Dan kunnen we eindelijk op regionaal niveau een paramedische samenwerking opzetten voor personen met dementie. Dat was al heel lang een wens van mij.

“Een mooi voorbeeld uit de praktijk is de ontwikkeling van een regionaal netwerk Dementie.”

Om een beeld te krijgen bij zo'n regionaal netwerk Dementie: wat doen jullie?

Iedere paramedische discipline is inmiddels aangehaakt. Vanuit de domeinen van positieve

gezondheid geeft elke discipline aan wat we kunnen betekenen binnen de behandeling/ begeleiding van een persoon met dementie en de mantelzorger. Daarmee krijgt elke discipline inzicht van elkaar wat we doen, wanneer een andere discipline zorg kan bieden en waar overlap zit.

Nadat deze routekaart of keuzehulp gereed is, gaan we een pilot starten bij enkele klanten met dementie om te testen of deze keuzehulp ook in de praktijk werkt. Ook POH'ers (Praktijk-ondersteuners Huisartsen) en casemanagers dementie betrekken we hierbij. Zij weten welke vragen er bestaan en kunnen de juiste paramedici voor de juiste hulpvraag op een snelle manier inschakelen. We denken dat de zorg, samenwerking en afstemming hierdoor efficiënter ingezet wordt en dat de cliënt de juiste zorg op de juiste plek krijgt. Wat het complex maakt is dat we allemaal in verschillende gemeenten werken, gemeente Oss en Maashorst, Noordelijke MaasVallei, Meijerijstad en soms Nijmegen.

We moeten weten van elkaar wat we kunnen en doen. Zodat je de juiste discipline voor de juiste zorgvraag inzetten en adviseren. Ik zou het mooi vinden als we deze aanpak uiteindelijk kunnen uitrollen naar andere regio's. De (samenwerkings)lijntjes worden korter, efficiënter en het werk wordt uiteindelijk ook leuker omdat je het gezamenlijk aanpakt. Een ander succes vind ik dat we nu alle eerstelijns ergotherapeuten in de regio in beeld hebben. We gaan binnenkort bij elkaar komen en samen bekijken hoe we ons kunnen verenigen en kunnen verbinden aan het paramedisch platform. We willen hier ook de ZonMw-subsidie voor aanvragen.

Wat helpt om het paramedisch platform succesvol te maken?

- Het belang van samenwerken als gezamenlijk doel hebben- geen concurrentiegedachten
- Oud zeer los laten
- Open en zonder persoonlijke agenda deelnemen

Heb je tips voor andere platforms?

1. Sta open voor elkaars ideeën. Er is zoveel knowhow, deel dat met elkaar zonder concurrentiegedachte.
2. Wees bereid om je te verdiepen in de andere discipline, alleen ga je het niet redden in de toekomst. We gaan elkaar keihard nodig hebben om de zorg te kunnen blijven geven. Als je weet van elkaar wat je voor een cliënt kunt betekenen dan werk je veel efficiënter. Er is altijd ergens overlap. Verdiepen in elkaars werk heeft zin.
3. Deel waar je mee bezig bent zodat anderen die geïnteresseerd zijn aan kunnen haken.
4. Maak gebruik van al bestaande netwerken in je regio zoals in ons geval Fine en Paramedisch Platform Oss. Zij hebben ervaring en brengen goede ideeën mee. Houd het vooral werkbaar: en maak de regio niet te groot.

Hoe ziet de toekomst eruit?

Ik ben een doener, dus ik wil graag een rol in de subregio waarin ik een lijntje naar het kernteam heb. Ik hoop dat ik het dementie-netwerk in onze regio dan kan laten groeien. Lijkt me echt super.